

Martin Joch

Jihomoravský grafik a samouk. O svět grafického designu se začal zajímat až na vyšší odborné škole a okamžitě mu propadl. Velkým přínosem pro něj byla zaměstnání na poli grafika a pracovníka DTP studia či specialisty multimédií. Mimo práce v reklamce tvoří pro své klienty i ve volném čase, neustále na sobě intenzivně pracuje a nesnáší svázané ruce.

Jak ses dostal ke grafickému designu?

Ke grafickému designu jsem se poprvé dostal na vyšší odborné škole a to díky svému kamarádovi, který se grafikou už živil. Ukázal mi své práce a některé práce zahraničních umělců a mně se to ohromně zalíbilo. Do té doby jsem se o nic takového nezajímal. Zpočátku jsem si v grafických programech jen tak něco zkusil, různě experimentoval a přicházel na nové věci. Nikdy jsem se to z knížek neučil. Prostě pokus-omyl. Vždycky mě bavilo kreslit, takže jsem si nakreslil nějaký obrázek, naskenoval a pak v počítači různě upravoval. Vydržel jsem u toho sedět hodiny a hodiny a postupně se zdokonaloval. Líbí se mi teď prohlížet si své první práce. Je to sranda. :))

Aktuálně probíhá tvá výstava, můžeš nám k ní říci něco více?

Ano, je to má druhá výstava. Koná se v Hodoníně v galerii Vednevnoci od 10. 8. do 20. 9. Je to galerie, která je přístupná 24 hodin denně. Tedy i v noci. Je celá prosklená a vystavované věci si člověk může prohlédnout kdykoliv jde kolem po ulici. To se mi na tom moc líbí. Tím mohu totiž ukázat svá díla daleko širší veřejnosti, než kdekoliv jinde, kam chodí jen ti zainteresovaní. Je to na rušné ulici, kde prochází mnoho lidí, takže se mnohdy zastaví i ti, kteří by dovnitř třeba ani nešli. Nejde to prostě přehlédnout. Rád bych, aby má grafika diváky upoutala a zaujala je natolik, aby se zastavili a prohlídli si ji. Aby se začali o grafiku více zajímat. Mými pracemi jsem chtěl ukázat, jak já, jako mladý současný grafik, vnímám svět a dění kolem sebe. Má první výstava byla víc „free“, a proto nesla název Freedesign. Byla uvolněná, velmi barevná a každý výtvar měl jiný styl. Byl to vlastně takový experiment. Přesto dopadla velice dobře a lidem se líbila. :) Letos je to ucelenější, vyváženější, propracovanější a s jistým nádechem jakéhosi příběhu. Snažím se pracovat se světlem a prostorem v určitém čase a tím vytvářet zajímavou a snovou atmosféru. Z mého pohledu jsem za ty tři roky od poslední výstavy udělal jistý pokrok a věřím, že tomu bude tak i nadále. V budoucnu bych se totiž rád do této galerie opět vrátil a ukázal něco nového. Třeba i z průmyslového designu. :)

Jak pohlížíš jako grafik na český trh?

Myslím si, a jistě mi to mnozí grafici potvrdí, že u nás je grafika stále nedocenená. Pro mnoho lidí je to jen obrázek, za který nejsou ochotni platit velké peníze. Už nevidí ten nápad, který je mnohdy nejcennější. Nevidí ani dlouhý čas strávený u počítače, kdy se myšlenka pomalu proměňuje v realitu a kde nestačí jen nějaký program, ale i cit a talent. Není vůbec jednoduché uspokojit českého klienta. Už se mi stalo i to, že jsem něco pro někoho vytvořil a on se už neozval. Neměl ani tu slušnost říci, že o zakázku nemá zájem. Ale to k tomu asi patří. Naštěstí se ale ozývají převážně ti, co se jim mé práce líbí a oslovují mě kvůli tomu, že chtějí přesně můj styl. Tím mám volnou ruku a tvořím se mi mnohem lépe. Člověk by si měl asi umět udržet svůj rukopis a zákazník by s tím měl počítat a vědět, co od grafika může očekávat a podle toho si ho vybírat a uzavírat zakázky. Nesnažit se přetvářet grafiky k obrazu svému. Pak z toho nemůže nikdy vzejít nic pěkného a pořádného. Myslím, že mnozí grafici se v Čechách bojí vytvářet něco výjimečného a nevěšedního. Jdou za jistotou. Jasně, je to boj, ale ten je v každé branži. Člověk by měl občas zriskovat, jediné to ho může dostat zase o kus dopředu. Mně se to už párkrát vyplatilo. Zákazníkům nabízím práce takové, jaké jdou ze mě a jak to cítím. Samozřejmě, že se snažím najít s nimi společnou cestu, ale takovou, abych to byl stále já a dal do toho kus sebe.

Na „Baťovce“ ses dostal na studium průmyslového designu.

Co od studia očekáváš a jak se promítne v tvé práci?

Studium průmyslového designu je pro mě něco zcela nového. Grafika mě velmi baví, ale rád bych si vyzkoušel i 3D a pracovat s navrhovnými předměty v prostoru a nejen v ploše. Je to něco, co je všude kolem nás. Vše, na co se podíváme, je někým vymyšlené, vytvořené a má svou podobu. Rád bych se na věci podíval i jiným pohledem, než jsem doposud zvyklý. Navíc to tak trochu s grafikou souvisí, takže ji zas úplně neopustím a budu se jí věnovat i nadále. Koneckonců, je to mé každodenní zaměstnání. :) Chtěl bych si rozšířit obzory a nabídnout zákazníkům komplexnější služby. Trochu se od ostatních grafiků odlišit. Konkurence je veliká. Co bude však do budoucna, nedokážu říci. Bude záležet na tom, jak mě tento obor osloví

a jak v něm budu dobrý. Ale i tak je to pro mě obrovská výzva a do budoucna jistě velká zkušenost. Momentálně mám v hlavě spoustu nápadů, zda je však zrealizují, to se uvidí.

Koukám, že máš za sebou kus práce pro vinařský průmysl.

Ano, žiji na jižní Moravě přímo v největší vinařské vesnici. Mám vztah k vinařské tradici, která se přenáší z otce na syna. I když se na mě tahle tradice přenáší trochu jinak. Spíše než doma na vinici, pomáhám malým i středním vinařům lépe se uplatnit na trhu. Pro vinaře dělám vlastně skoro celý corporate design. Loga, ikony, viněty, webové stránky, letáky, inzerci a tak. Každý má jiný vkus a chce oslovit něčím jiným – tvarem, barevností, strohostí atd., takže o pestrost v návrzích není nouze. Jsem rád, že se na mě vinaři obracují. Je to takové rozptýlení od všední práce. Vytvořit však kvalitní obal, který je zapamatovatelný a umí prodávat, je docela umění. Snažím si držet všeobecný přehled a odebírat vinařské časopisy a občas nakouknu do vinoték. Nesnažím se napodobovat francouzské či italské viněty, mají jiná pravidla a lidé tam nakupují ani ne tak podle ceny a etikety, ale skutečně podle jména vinaře. U nás je tomu trochu jinak.

Z kterých zdrojů čerpáš inspiraci pro svou tvorbu?

Hodně se inspiroji zahraničím. Navštěvuji na internetu design portály, kde jsou různé typy lidí s různým charakterem, jejich práce a jejich vlastní styly. Zejména se mi líbí práce, které vytváří Peter Jaworowski zvaný „The Hejz“. Ten mě velmi oslovil a mám ještě co dohánět. :) Jeho styl mi však připomíná ten můj, možná proto ho tolik obdivuji. Také se velmi inspiroji filmy, kde je hodně obrázků a grafiky. No a na co nedám dopustit, jsou komiksy. Samozřejmě také rád chodím na různé výstavy, ať už je to grafika, design, fotografie či obrazy, tím vším se dá inspirovat.

A na závěr, jakého projektu či typu zakázky by ses v budoucnu rád zúčastnil?

Určitě bych se chtěl i nadále realizovat v oboru grafiky a designu. Rád bych chtěl svou dovednost podrobit i větší a náročnější klientele, která si zakládá na svém stylu a image. Třeba pro nějakou automobilku nebo mezinárodní společnost, zabývající se prodejem snowboardů či kol. To by mě hodně bavilo. Rád jezdím na snowboardu a freeridovém kole, takže pracovat pro nějakou takovou společnost by bylo super! Nebylo by nic lepšího, než skloubit práci se zábavou. Také by bylo hezké pracovat třeba jako art director, kde bych měl svůj pracovní tým a podílel se na velkých zakázkách. A úplně největší cíl je pochopitelně mít svůj vlastní ateliér. To je sen asi každého umělce. :) Ale má současná práce grafika mě také baví. Přináší to každý den něco jiného a navíc mám skvělého šéfa a kolegy, kteří mé grafické výtvarky akceptují. :)

Portfolio: www.maverick-mj.com.

Jakub Krčmář

